

Hepatita C este o boală vindecabilă?

Este foarte greu să introduci informația corectă în România, pentru că din păcate, în țara noastră este foarte multă dezinformare și mie îmi pare că nimeni nu mai cunoaște limbi străine și/sau nimeni nu mai vrea să gândească singur, ci așteaptă totul gata rumegat.

Pe de altă parte, tu care pui materiale pe Site, nu știi cine le citește, cum să explici lucruri fără să fi ridicol, pentru cei care au habar de cele explicate și cum să rămâi inteligibil pentru cei care nu au? Eu voi încerca totuși să o fac, cerându-mi scuze și de la unii și de la ceilalți, încă de pe acum.

HEPATITA C ESTE O BOALĂ CARE SE VINDECĂ!

Nu o spun eu, ci o spune lumea medicală occidentală, pentru români problemele încep în momentul în care medicii români vorbesc de „inactivare” și de faptul că cei vindecați nu pot dona sânge.

Dar ca să lămurim problema aceasta, trebuie să pornim de la ceva noțiuni de medicină absolut necesare

Ce este hepatita?

Conform DEX hepatita este o afecțiune inflamatorie a ficatului provocată (în cazul hepatitei c) de un virus. Deci hepatita este o boală a ficatului.

Ce este un virus?

După Wikipedia un virus este: un agent patogen inframicrobian, invizibil la microscopul optic, care se reproduce numai în interiorul celulelor vii și provoacă diverse boli infecțioase numite viroze. Virusurile sunt paraziți intracelulari, lipsiți de metabolism propriu, motiv pentru care nu sunt considerate vii.

Virusul este, prozaic vorbind, doar o informație care face ca celula gazdă să nu-și mai facă treaba ei ci să multiplice virusul. Aceasta informație inchipuiv-o ca un lanț și doar o anumită succesiune a zalelor face ca virusul să fie virus.

Ce este vindecarea?

Vindecarea este după DEX acțiunea de a se vindeca și rezultatul ei: însănătoșirea.

Acum având habar cu toții de aceste noțiuni, vom încerca să explicăm de ce SVR înseamnă vindecare și de ce după vindecare nu se poate dona sânge.

Mulți din cei care au avut hepatita c au avut și simptomele acestei boli: oboseală, lipsa poftei de mâncare, probleme cutanate, icter șamd. Aceste simptome erau independente de valorile transaminazelor și/sau a viremiei. Există bolnavi care simt boala deși viremiile sunt mici iar transaminazele normale și alții care nu o simt deși au viremiile mari și transaminaze duble sau triple, față de normal.

Pentru o mai bună înțelegere a celor pe care doresc să le explic vom lua bolnavul de hepatită ce ca cel care simte boala (oboseală, probleme cutanate, probleme digestive samd) are o viremie si transaminaze mari.

Prin tratarea bolii și vindecarea ei, aceste simptome dispar, transaminazele revin la normal, viremia este nedetectabilă. Omul începe să trăiască din nou (ca unul care am fost un cadavru viu peste 10 ani, pot spune ca am renăscut odată cu vindecarea) Desigur vindecarea de hepatită nu înseamnă vindecarea de toate afecțiunile așa cum nici oboseala de exemplu nu înseamnă că poate fi datorată DOAR hepatitei!

Neîncrederea în vindecare vine prin faptul că:

1. au existat în perioada în care sensibilitatea testului PCR era de peste 50 sau 500 relapseri „reîntoarceri” ale bolii. Nu mă indoiesc nici că adesea în România s-au folosit teste expirate care fiind scumpe este greu de crezut că au fost aruncate.
2. Trecerea prin boală nu dă imunitate, astfel încât rareori se poate spune dacă este o „reîntoarcere” a bolii sau o nouă infestare.
3. Se vorbește prin mass media că mai rămân virusi „incarcerati” prin organism. Este adevărat, dar astfel de viruși rămân și în cazul altor boli virale și nimeni nu spune de exemplu ca „si-a inactivat gripa pentru o vreme” din cauza asta.
4. Un test simplu calitativ sanguin o să fie întotdeauna pozitiv la hepatita C chiar și la vindecați care au în continuare o viremie nedetectabilă.
5. Cei care au trecut prin boală nu pot dona sânge. Pentru a explica lucru acesta o să traduc un articol din Ziarul Farmacistilor Germani, articolul original îl puteți găsi aici <http://www.pharmazeutische-zeitung.de/index.php?id=53190> Articolul este din 2014 și nu știu cât de valabil mai este studiul în condițiile folosirii între timp a a medicamentelor de generație nouă cu alte mecanisme de acțiune.

Infecțios în ciuda terapiei reușite

Oameni care au fost bolnavi de hepatită c nu sunt primiți în Germania ca donatori de sânge chiar dacă ei virusologic sunt considerați vindecați. Că acest lucru este îndreptățit o arată un studiu actual.

*Pacienții tratați cu succes pot totuși infesta pe alții arată un studiu pe animale a unui grup din jurul lui Naga Suresh Veerapu und Su-Hyung Park de la US-Oficiul de sănătate National Institutes of Health jetzt publicat în »The Journ of Clinical Investigation« ei subliniază ca starea de SVR(Sustained Virologic Response) să nu fie considerată ca vindecare **în special** în ceea ce privește contagiozitatea.*

Resturi de virus în sânge

Resturi de virus pot apărea chiar după ani de zile în sângele pacienților care au atins stadiul de SVR prin aceste resturi pacienții respectivi nu se pot reîmbolnăvii dar pot infesta pe alții care primesc plasmă sanguină de la ei.

Intr-un studiu din 2011 s-au găsit astfel de resturi chiar după 8 ani de la SVR obținut după tratamentul cu interferon și Ribavirină la 15 din 98 de pacienți lucru care a determinat la respectivii un răspuns imunologic (a celulelor T) dar nu o viremie.

Ca să demonstreze dacă aceste resturi sunt infecțioase cercetătorii Veerapu, Park și colegii, au administrat la 3 cimpanzei în ritm de 9 săptămâni, plasmă sanguină sau celule mononucleare din sângele periferic (conservate prin congelare din probele în care găsiseră anterior urme de ARN viral). Un al patrulea animal a primit sânge de la donatori sănătoși cu HCV- ARN negativ și a servit ca pacient de control. După 6 până la 10 săptămâni de la prima infuzie și după această perioadă, s-a dezvoltat la cei 3 cimpanzei, dar nu și la al patrulea, un răspuns imunitar al celulelor T la HCV. La un cimpanzeu, după 27 de săptămâni de la prima infuzie, s-a determinat o viremie. La studierea în detaliu a acestui virus s-a determinat ca animalul a fost infestat cu o variantă mică HCV, care a rămas nedeterminabilă în sânge 6 luni, abia după aceea declașând o viremie detectabilă.

Cercetătorii au tras 3 concluzii:

Plasma persoanelor care au atins SVR poate fi infecțioasă pentru primitorii, poate declanșa o viremie și o îmbolnăvire cronică.

Evoluția viremiei la primitor poate să difere de cea tipică a hepatitei c acute, crescând abia după 6 luni de la infestare.

Răspunsul imunitar al celulelor T al primitorului poate ține sub control temporal transmiterea bolii, prin urme de ARN.

Concluziile noastre?

1. Chiar și cercetătorii de mai sus **recunosc vindecarea** atenționând asupra pericolului contaminării
2. Eu nu țin mine să fi făcut cineva **tansfuzii timp de 10 săptămâni** cu același sânge
3. Dar și în condițiile acestea boala este mult timp ținută sub control de sistemul imun iar studiul nu ne mai spune care a fost evoluția ei.
4. Un lanț complet este format din mai multe zale. Trebuie de unde să ai să alegi și timp destul ca să faci un lanț complet.
5. Oricine poate avea pe o bacterie, parazit sau virus care-l poate da altcuiva fara ca el să fie bolnav. Acest lucru se numește **purtător** și nu bolnav.

